

taget Menighedsraadene, idet man tilsigter at give dem en vis christelig Dvalitet, om jeg saa maa sige, kan jeg ikke paa nogen Maade see, hvorledes de skulde kunne komme til at virke i det Hele til Betsignelse, selv verdslig taget, uden hvor Præst og Menighed ere enige. Jeg vil gjerne indrømme, som den ærede Minister har sagt, at der kan være saadanne Tilfælde, hvor en Præst kan være stemt imod et Menighedsraads Indførelse, fordi han ikke har den rette Tillid til sig selv og sin Menighed; men det er vistnok kun saa Tilfælde. Der kan imidlertid tænkes mange andre Grunde, ifølge hvilke han kan være fuldkommen vis paa, at Raadet ikke med ham vil kunne samvirke til det Siemed, hvortil det er kaldet, og i saa Tilfælde troer jeg ikke, at det gaaer an paa nogen Maade at paatvinge ham det.

Strøm: Det, som den ærede Minister httrede om Pligt og Pligtsølelse, for at vise, at Præsten ogsaa kunde og burde sidde som tvungent Medlem af Menighedsraadet, var noget nær det Samme, som han forleden Dag omtalte til Styrke for, at de Medlemmer af Menigheden, der vare valgte til Menighedsraadet, skulde være tvungne til at modtage dette Valg, hvilket Forslag Thinget imidlertid forkastede med stor Majoritet, næsten med Eenstemmighed. Det forekommer mig, at der er megen Lighed mellem disse to Ting, skjøndt jeg naturligtvis ogsaa seer Forskjellen. Forskjellen er, at Præsten tillige er Embedsmand; men ved Siden deraf er han dog ogsaa et Menneske og de samme menneskelige Skrøbeligheder underkastet som enhver Anden. Hvad det angaaer, den ærede Minister har udtalt om, at Fleertallets Forslag udgaaer fra Mistillid eller Bantro, er dette maaskee et noget stærkt Udtryk; man kalder det imidlertid, hvad man vil, det udgaaer i alt Fald ikke af nogen stor Tillid til, at Loven vil virke saaledes, som man tænker sig. Det er derfor ganske naturligt, at man stiller sig i et forskjelligt Forhold til den. De Herrer, som have en stærk, fast og levende Overbeviisning om, at saaledes bør Ordningen være, at det er denne Vej, man bør stride frem ad, maae naturligtvis stemme imod vort Tillægsforslag; men de, der, om de end ikke

have Mistillid til Institutionen, dog ikke have denne faste, stærke og levende Overbeviisning om den Rytte, den vil stifte, kunne maaskee dog lade sig bevæge til at slutte sig til det.

Mosfin: Jeg kan ikke være enig i, hvad min ærede Collega httrede i sit nylig holdte Foredrag, og navnlig kan jeg ikke gaae ind paa, hvad han udtalte, at Præsten skulde være berettiget til ved sin Personlighed at modsætte sig hele Menighedens, saa at sige, eenstemmige Dnsse. Jeg mener, at Præsten, selv om han er af den Ansættelse, at det ikke er ønskeligt at indføre noget Menighedsraad, dog bør føie sig efter Dnsket af den Menighed, hvis religiøse Tare han i Et og Alt er kaldet til at varetage, og ikke unbslaae sig for at arbejde sammen med Menighedsraadet, saasnart det er blevet oprettet. Naar jeg ved den sidste Forhandling fandt mig foranlediget til at stemme imod den 2den Paragraph, saa var det ingenlunde, fordi jeg i og for sig kan have Noget imod den; tværtimod httrede jeg ved Sagens 1ste Behandling, at Menighedsraadene, som de vare blevne fremsillede efter Regjeringsudkastet, vare aldeles overeensstemmende med min Ansættelse, men da § 2 var bleven saa væsentligt forandret, at Præsten ingen Indflydelse skulde have, men at det var Menigheden, som ene og alene skulde kunne fremkalde Menighedsraad, uden at lade det blive til Gjenstand for Forhandling med Præsten, saa var Sagen i mine Dine bleven saaledes forvansket, at jeg fandt mig nødsaget til at modsætte mig Paragraphen, idet jeg da hellere saa, at ingen Menighedsraad kom istand, end at de fremkom paa sige Betingelser. Nu derimod er Paragraphen restitueret i det Væsentlige til den samme Skikkelse, den havde, da den udgik fra Regjeringen, og jeg maa derfor for mit Vedkommende erklære, at jeg aldeles slutter mig til Paragraphen, som den nu er bleven omredigeret af Mindretallet, og hvorved jeg mener, at der er blevet taget tilbørligt Hensyn baade til Præstens og til Menighedens Ret.

F. Nielsen: Jeg vilde vistnok ikke finde det ønskeligt, om Menighedsraad blev oprettebe imod Præstens indtrængende Fravaaden; En-